

Vragen aan... Dirk De Beer

Hoe ben je met de mossenstudie in aanraking gekomen?

Reeds in mijn jeugd had ik veel belangstelling in de natuur en alles interesseerde mij: insecten, schelpen, planten, Rond mijn tiende verjaardag kreeg ik *Prisma Flora* cadeau en zo lukte het mij om zonder hulp de meeste planten uit mijn omgeving op naam te brengen.

Tijdens mijn studie aan de hogere tuinbouwschool in Vilvoorde, waar ik een master in tuinbouw behaalde, kreeg mijn belangstelling een nieuw elan en ging ik mij meer toeleggen op sierplanten en -bomen maar ook op grassen, zeggen en dergelijke. Eerder toevallig kwam ik in contact met het IFBL (Instituut voor Floristiek van België en Luxemburg) dat zich bezighield met de kartering van vaatplanten. Toen het IFBL splitste in een Franstalige en een Vlaamse afdeling (Flo.Wer) werd ik gevraagd om deel uit te maken van het bestuur en wat later was ik voorzitter. En hoewel mijn persoonlijke bijdrage eerder gering was, is de *Atlas van de Flora van Vlaanderen en het Brussels Gewest* kunnen verschijnen onder mijn voorzitterschap.

Na mijn studies kon ik aan de slag bij de dienst van de parken van de provincie Antwerpen, nadien bij de dienst die ondersteuning leverde aan de gemeenten op vlak van natuur, waar ik de leiding had over een team dat onder meer berm- en bosbeheerplannen maakte.

Halverwege de jaren 1990 ontstond de behoefte aan wat meer activiteit tijdens de wintermaanden en toen ik vanuit de VWBL (Vlaamse Werkgroep Bryologie en Lichenologie) de vraag kreeg om een mossenexcursie te organiseren in mijn buurt, was ik al snel door de mossenmicrobe gebeten.

Je bent al lange tijd actief voor de WBL en Antwerpse Mossenwerkgroep. Kun je iets vertellen over jouw belangrijkste activiteiten daar?

In 1996 werd ik lid van de VWBL (nu WBL). Tijdens deze bijna 30 jaar werd ik aanvankelijk bestuurslid, pen-ningmeester, voorzitter en nu erelid.

Jaarlijks organiseer ik enkele excursies en lever nadien de verslagen voor publicatie in *Muscillanea*. Nu en dan publiceer ik ook in *Dumortiera*, het tijdschrift van Plantentuin Meise, bijvoorbeeld over nieuwe mossenvondsten in België, soms ook over grassen en zeggen. In samenwerking met Wouter Van Landuyt van het INBO kwam de checklist, Rode Lijst en de *Voorlopige Verspreidingsatlas van de Hauw-, Lever- en Bladmossen van Vlaanderen* tot stand, wat beloond werd met de tweejaarlijkse Emiel Van Rompaeyprijs.

Een 15-tal jaar geleden is als spin-off van een mossencursus de Antwerpse Mossenwerkgroep ontstaan, aanvankelijk met nu en dan een gelegenheidsexcursie, maar later uitgegroeid tot een wekelijkse activiteit op zondag. Tijdens de zomermaanden schakelen we over naar planteninventarisaties.

Al vele jaren heb je contact met de Nederlandse bryologen en ga je ook wel eens met de BLWG-excursies. Ik welk opzicht kunnen de Hollanders en de Vlamingen van elkaar leren als het gaat om mossen?

In mijn beginjaren als bryoloog keek ik steeds met een jaloerse blik naar het noorden, want jullie hadden de bladmossenflora van Touw en Margadant, nadien de levermossenflora van Gradstein en Van Melick en de veenmossenflora van Ad Bouman. Pas later kwam ik aan de weet dat we met de *Flore générale de Belgique* al jaren eerder bezig waren met een soortgelijk project. Dit is helaas voortijdig stopgezet bij gebrek aan belangstelling, mensen en middelen. Tegenwoordig hebben we beiden ongeveer dezelfde problemen denk ik: er is geen of nog amper ondersteuning van academische kant of van de overheid. In Plantentuin Meise is niemand nog professioneel bezig met Europese mossen. De lichenen staan er op dat vlak iets beter voor. Ik heb de indruk dat het in Nederland niet veel beter gesteld is.

Wat is je favoriete mos en waarom?

Daar moet ik niet lang over nadenken: ongetwijfeld schorsdekmos (*Sematophyllum substrumulosum*). Ik was eigenlijk nog een beginner toen ik dit mos eind 1998 ontdekte. Ondertussen heb ik bijna 50 vondsten in Vlaanderen op mijn naam staan, maar ik heb nog steeds dat blij gevoel als ik weer eens een nieuwe vindplaats ontdek. En ik kan het niet laten telkens een plukje mee te nemen om onder de microscoop die mooie bladhoekcellen te bewonderen.

Wie is de volgende persoon in deze serie?

Michael Stech. Ik heb hem één keer vluchtig ontmoet maar ik kom zijn naam zo vaak tegen in de literatuur. Zijn bijdrage aan de bryologie reikt een heel eind verder dan de grenzen van Nederland.